

kiž na vschitko šebi myšli, jawoła šwojich wuczobnikow k šebi a džesche k nim: „Mi je žel teho luda, pschetož woni šu hižom na tši dny pola mje jawostali a nimaju nicžo k jėdži.“ To je troschta-polne šlowo se rta šmilneho Šbóžnika. Mi je žel teho luda. Tak džesche šyn Boži, jako wón šwoju njebiesku krašnosć wopuščeži a na našču šhuda semju pschindže, so by hrěšnikow wumohl wot vschittich hrěchow, wot šmjercze a wot čertowšfej mozy. Mi je žel teho luda, tak džesche šwěrnny Šbóžnik, jako wón tón wbohi hlódnny lud wuhlada. Mi je žel teho luda, to wabi jeho k temu, so wón šwojich wuczobnikow wupóšła do vschittich krajow, so bychu Rnješowny ewangelij pschijowjedali na vschittich městnach. Tuta Boža wulka šmilnosć poruča tež nam, tež tebi štuť šwjateho mišionštwa. — Jesuš Khrystuš pať njeje jenož tón šmilny hospodať, ale wě tež radu a pomoz we wschej nusy. Šeho wuczobnicy njewjedžichu, tak by šo jim pomhało a tehodla šo woprašowachu: „Šdže my šhlěba wosmjemy tudy w puščinje, so bychmy jich našycžili?“ Jesuš pať džesche k nim: „podajće mi jenož ryby a šhlěb.“ — Tak čini tón Rnješ tež dženska hiščeje w štuťku šwjateho mišionštwa. Šchtož my pohanam pschijewemy, to je: Rnješowe šlowo, Rnješowny ewangelij. Wot njeho jenicžy tošame mamy a njemóžemy jim nicžo druge pschijewě, šhiba šchtož my w nim a psches njeho mamy: Bože šlowo a ewangelij. To je jara malo, šchtož my jim pschijewemy a tola, tak wjele tyšazow šu psches tošame šo hižom našycžili k wěcznemu žiwjenju! Jenož Bože šlowo a ewangelij móže duchownej nusy pola naš a mješ pohanami wotpomhač. — Ale tón Rnješ Jesuš ma tola to najšepsche pschi tym činič. To nawuknjemy tež k našeho ščjenja. Wón pschitasa ludu, so by šo na semju ššydať a čakať na žyrodu, kotruž wón jemu dacž čže. Wón šam čini, so wbošy pohanjo ponižnje a šmėrom k jeho nohomaj šedžo na jeho šlowo pošluchaju. Wón šam pať tež to prawe žohnowanje dawa k darom a wjele tyšazow našycži. Tak je tež dženska hiščeje. My předarjo wěmy, so wscho našche džělo, předomanje a wuczenje nicžo njepomha, jeli so tón Rnješ šwoje žohnowanje k temu njedawa. A mišionarojo tam wonkach mješ pohanami to wschědnje našonja. Jesuš wotewrja jim jene durje po druhim. Wón šam požohnuje jich šlowa a předomanja. Jesuš wušwoli šebi šwj. Pawoła pschěd městom Damaskonom a wupóšła jeho ša wušwoleny grat k pohanam. Jesuš Khrystuš wušwoli pať šebi tež tych druhich japoschtołow a pschitasa jim, so bychu Rnješowny ewangelij předomali vschittěmu štworjenju. Jesuš Khrystuš powoła šebi tež mišionarow, so bychu šwój wótzny kraj, šwoje pschěčelstwo wopuščežiwšchi k pohanam šo podali a jim ewangelij předomali. Na jeho pschitasnju pschijowjedaju mišionarojo mješ pohanami, my w našchich wošadach šwjaty ewangelij. W prawej ponižnej a twjerdej wěrje šlužmy dale šwojemu wěcznemu kralej a wuhotujmy jeho šwjaty štuť na wutrobach tych, kiž šu nam poručeni.

3. Pošluženje wuczobnikow. Wuczobnicy woprašowachu šo teho Rnješa: „Šdže my šhlěba wosmjemy tudy w puščinje, so bychmy jich našycžili?“ Woni šebi žaneje rady njewjedžichu, ale džěchu tola k přenjemu mištrej, kiž radžicž a pomhač móžesche. Wón čže prošeny byč. Tež pschi štuťku šwjateho mišionštwa je tak jara wažna našča prošwa, modlitwa a dobroprošćenje. Šena murowla, 105 lět štara, ležesche na šwojim šhoroložu hižom 20 lět dołho. W tymšamym měšče bydlesche pať tež jedyn bohaty

pschekupž, kiž rad a wjele ša mišionstwo woprowasche Wón ju wopyta a džesche k njej: wy šče tak šhuda a šhora a šče pschězy hiščeje žiwa. Wona džesche: to wy nje-rošymicže. Bóh mje trieba. Dwoje dyrbi šo ša Bože kralestwo štač, šo modlicž a šmilnu ruku wotewricž. To přenje mam ja, to druge wy čžinicž. — Tež my dyrbimy ša Bože kralestwo a mišionstwo mješ pohanami šo modlicž a šobudželicž wot teho, šchtož je nam tón Rnješ dať. To pať budže jara wschelate, šchtož móžemy šobudželicž. Jedyn móže Bože šlowo a Rnješowny ewangelij jim šam pschijewě; to pať wschitzy njemóža, ale dary lubosčeje móžemy my wschitzy pschijewě, jedyn wjele, drugi mjenje, ale proš jenož, so by tón Rnješ twoje dary žohnowal.

Tak čžyl tón Rnješ tež šwój šwjaty ewangelij w našchich wutrobach žohnowacž a šahoricž w naš šwjatu bratrowšku lubosč, so tež my kóždy na šwojim měšče šobudželamy na štuťku šwjateho mišionštwa, so by junu jene šadło a jedyn paštyť byť. Šamjen.

B. w K.

Šhlěb žiwjenja.

(Šana 6, 48.)

O Jesu, šhlěbje žiwjenja,
Ša hlódnny šym a tradam;
Ach, wutłota mje wobčeža,
Šo šlaby k semi padam;
Duž k pokornosčzu prošču čže:
Mój Jesu, pój a našycž mje,
Ša šewal kónza wosmu.

Nječ twoja ruka paštyřka
Mje k mlódnym honam wodži;
Šam dušča wošchewjenje ma,
Šdyž manna k njeješ šlodži.
Tež k čerstwej wodže dowjedž mje
Šo šwojej wulkej dobroče,
Mi napoj lacžnu dušču!

O Jesu, šhlěbje njebieski,
Kiž ty mi blido kryješ,
Ach, nječ po šwojej miłosčzi
Tež moju dušču šmyješ;
Nječ twoja hnada woblecže
Šu šwašnu draštu prawdosče
Ša twoje hóstne blido.

Drje w šwojej dušči šačuwam,
Šo nješym hódny hnady,
Šdyž k bolosčzu šej pschědštam
Wšchě šwoje hrěščne pady;
Ša pať we šwojim štaženju
Ššo ššom Khrysta troschtuju,
Wón nade mnu šo šmili.

Šaj, Khrystičče, šhlěbje žiwjenja,
Budž moje našycženje,
Šo pschindu junu do nješa
Wšches twoje wumóženje;
Šam potom wěcznje pschi tebi
Ššym žiw w šbóžnej krašnosčzi
Wšches Božu wulku hnadu!

K. A. Fiedler.

Snamjo Sbožnika.

Estawny rěšbať Dannecker, kotryž w lěcze 1841 semrje, dvě lěcze dołho na jenym snamjenju Sbožnika džělasche. Jako mějesche jo dohotowjene, so wón mału holeczku woprašča: „Schtó to je? Holeczka na snamjo hladasche a potom rjekny: „To je nětajki wulki muž!“

Rěšbať spóina, so je snamjo smylil; wón s nowa na swoje džělo džěsche, a na tym snamjenju hišcže schěscz lět dołho džělasche. Potom da wón tošamo džěcžo saso sawolacz, so by šebi to snamjo wobhladało. A jako wono psched nim stejesche, ronjachu so bylsy po džěsczowymaj lizomaj a wono džěsche: „To je tón, kotryž je prajil: „Dajcže džěcžatkam te mni pschińcž a njewobaraicže jim; pschetož tajlich je njebieske kralestwo.“

Dannecker so nad tym jara swježeli; pschetož wón běsche snamjo wudypal, w kotrymž so Khrystus spóina.

F.

Sa dženska.

Estwěrnny rjemješnik běsche pschi wutonjenju swojeho pomolanja s rěbla padnył a šebi pschi tym nohu šlamal. Za myšl, so budže šnano dołho na lěhwo sputany a sa kóžde džělo nješmanny, czwilowasche jeho jako pilneho šwójbneho nana bóle dnyžli wschitka boloscz. Jako bē stary lěkar, kotryž tego muža lěta dołho snajesche, šlenk pschepnył a přeni wobwjas ščinił, so wón struchle woprašča: „Prajcže mi, knjes doktoro, kak dołho směju šnano ležecž?“

Lěkar pscheczelnje na njeho pohlada a snapscheczimi: „Sa dženska jeno jedny džěń, luby pscheczelo!“

Wokomik snjesboženy mišchtr mjelcžesche. Potom jemu ruku poda, prajizy: „Wy macže prawje, wono je cžežto doscz sa dženska a by blašnje bylo, šebi wutrobu se staroscžu wo pschichod hišcže bóle pocžežicž. Sa chzu sa dženska směrom ležecž a wscho dalische lubemu Bohu pschewostajicž.“

Seno sa dženska! Šdy bychu tola prawje wjele wobohich šhornich a šchiznoscheryjow šebi to prajicž dali, jeno sa dženska šwóji šchiz ščěrpliwje na so wsacz a czishe wudžeržecž w tej mozy, kotraž je jim sa dženska data, město so docžaknje šlabicž a struchlych czinič s tym praschenjom: „Knjes, kak dołho?“ S wjetšcha wschizy šebi swoje horjo jeno s tym wulzy pocžežuja, so pschichodne brěmjo je swojej staroscžu k pschitonnemu czinja a šebi tak šchiz, wot Boha napoloženy, šami podwojeju.

F.

Sawěsczenje pola najlěpscheho hospodarja.

(Mark. 8, 1—9.)

Šłóš (305): Schtóz Bohu Wjetšchnemu so —.

Wbo.: (W miš. S., cz. 126): Tam horkach we njebieskim raju —.

Lud šhromadžil so wulki běsche
Na přědowanje k Šesufkej;
Pał tyschicž hlódna nusa chyzishe
Šich, kotsiz pomhacz njem'ža šej.
Žel luda tam je Sbožnikej,
Najšwěrnjšchemu pscheczelej.

Na tši dny hižom sawostali
Šsu pola Knjesa potrebni;
Šso na dompucz wschaf njejšu dali;
Pšchi Šesufu šu šbožowni! —
Duž pscheczal so jich najlěpschi
Šim šjewi w nowej lubosczi.

Wón nimo šłowa nětč jědž dawa
Tež czělu, hdyž je woflablo;
Šoh' njebieska je luboscž hnala
K nam do šwěta, hdyž poda so
Sa šhubjennyh naš do šmjercže,
— Šlej, hlódnnyh nětčo wumozže!

Še šydom pokrutow, kiž maja,
A k temu trochu rycizkow,
Doscž wěscže wschitkim, kotsiz snaja,
Šo Knjes je s kralom njebieskow,
Kiž pschisporjecž wě bohacže
Wšcho, šchtož wón mile žohnuje.

Še šchězdra jeho ruka Boža;
Wšcho štworjenje wón ščitiwi;
Wšchaf študžen wěczneho je šboža
Šam w swojej Božej lubosczi;
Šam w puščinje so počaže,
Šo wschehomóz wscho šamozže! —

Na šchthri tyžaz našchženym
Še šydom šorbow s kruschkami
Šso nasběrało; wofschewjenym
Šso Šesuf miš pschekrašni! —
Šacz najlěpje so sawěsczi,
Šchtóz Šesufa šej wušwoli! —

Wón hospodať je dobrocziwny,
Kiž šwojich lubych šastara;
Šim njeda tradacz miłoscziwny
Knjes, kotryž njebo w ruzy ma.
Duž halleluja špěwajmy,
Šom' džak a šhwalbu wysšajmy! —

M. U.

Schtož šnjesch, to žnějesch.

Štarsche powjedańczko se Šserbow.

IX.

Nětotre dny šandžechu, a knjes Dubški a Šurij pišma rjadowaschtaj a pjenjesh wuplaczowaschtaj; Šan pał mjes tym s pschekupškim we wjelbje swoje naležnosczje wobštarowasche. Šene pschipołdnje knjes Šechošlawski k njemu pschińdže, pscheprošy teju bratrom sa wjeczor na šchaltu teja a woprašča so, hacz je tón žusy se šwojimaj džowkomaj šahy štrowy a čzerštwy.

„Šaj, džatowano Bohu“, džěsche Šan, „tak je! Štaju wješele a šbože je wulke; to je knjes Dubški, naju dobroczel, kotrehož šwóji wot šmjercže wumohłoj.“

Nětčo knjes Šechošlawski na překi do jeju bydla džěsche a pscheprošy tež knjesa Šubškeho s jeho džowkomaj.

Wjeczor pschińdže a wschizy so k Šechošlawškim podachu. Šnjeni Šechošlawšta so wješelesche, jako tej dušchnej, pschistojneje holecžy šastupischtej, kiž w džewjatnatym lěcže kaž róžicžy kěžějeschtej. Šudmila a Šarošlawka běšchtej dwójnizy, a woběmaj jenaf wjele dobrocziwosczje a njewiny s woczow hladasche. Šnjeni Šechošlawšta a tej holecžy so bóršy pscheczeliču a powjedachu žiwje a žortujo, kaž bychu so hižom dołhi čaš šnale. Šnjens Šechošlawski pał a Šan a Šurij tež njemjelczachu, a roščězowanje běsche powšchitkowne a lohke. Čžim dlěje bēchu šhromadže, čžim wjazy dušchneho pocžinanja a pschistojneho wašchnja šnjeni Šechošlawšta na Šudmili a Šarošlawje widžesche; čžim bóle so pošnawachu, čžim wjetšche

